

עמ"ת 35438-07-25 - עמרי מוסא נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 35438-07-25

לפני:	כבוד השופט דוד מינץ
העורר:	עמרי מוסא
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט מ' אבן חן) מיום 1.7.2025 במ"ת 33618-02-25 כ"ד תמוז התשפ"ה (20 יולי 2025)
תאריך הישיבה:	
בשם העורר:	
בשם המשיבה:	עו"ד נגה בן סידי

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט מ' אבן חן) מיום 1.7.2025 במ"ת 33618-02-2025, בה הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של קשירת קשר למעשה טרור של רצח בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 38(ג)(1) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 יחד עם סעיף 30א(א)(10) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; ועבירת אימונים או הדרכה למטרות טרור, עבירה לפי סעיף 29 לחוק המאבק בטרור.

כפי שמפורט בין היתר בכתב האישום - עליו נתן בא-כוח העורר את דעתו - העורר תכנן יחד עם שותפו עמוד 1

מתווה של פיגוע. לשם מימוש הקשר ומטרתו, הציע השותף לעורר כי יבצעו פיגוע במתווה של ירי באמצעות כלי נשק שירכשו, לעבר אוטובוס המסיע חיילי צה"ל המשרתים בבסיס צבאי שנמצא בסמוך לביתו של השותף. לפי התכנית, סיכמו השניים כי ייסעו יחדיו ברכב בסמוך לבסיס הצבאי כאשר השותף ינהג ברכב ואילו העורר יחזיק בנשק וירה לעבר חיילי צה"ל. בתגובה, הציע העורר לבצע את הפיגוע במתווה זה בעיר נתניה חלף תחנת האוטובוס הסמוכה לבסיס הצבאי. השותף הסכים גם למתווה המוצע על ידי העורר.

בא-כוח העורר לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה לביסוס העבירות המיוחסות לעורר, אך הסתייג לעניין העבירה של הדרכה או אימון למטרת טרור מפני שהעורר לא נחקר בשלב חקירותיו אפילו פעם אחת על עבירה זו. כמו כן טען, כי האמור לעיל מבוסס כולו אך על מסרונים אשר הוחלפו בין השותפים ולא יותר מכך. בנוסף טען כי שירות המבחן לא העריך שהמסוכנות הנשקפת מהעורר גבוהה. בנסיבות אלו היה מקום להורות על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני.

מדרך הטבע, המשיבה התנגדה להקלה בתנאי מעצרו של העורר. ראשית נטען כי הראיות העומדות נגד העורר אינן מתמצות במסרונים אלא כוללות גם את הפללתו על ידי השותף. כמו כן, שירות המבחן לא המליץ על הקלה בתנאי המעצר של העורר, ואין מקרה זה נכנס לאותם מקרים חריגים בהם היה על בית המשפט ליתן החלטה הנוגדת את המלצתו השלילית של שירות המבחן.

שירות המבחן בתסקירו מלפני מספר ימים, ביום 22.6.2025, לא המליץ על הקלה בתנאי המעצר של העורר. אכן, לא נקבע בו כי המסוכנות הנשקפת מהעורר "גבוהה", אך נקבע כי מידת הסיכון להישנות מקרים דומים מצדו "לא מבוטלת", וההערכה הייתה כי הערבים המוצעים על-ידו יתקשו למלא את תפקידם באופן אפקטיבי להפחתת הסיכון. על כן לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרורו ממעצר.

בשים לב לחומרת העבירות המיוחסות לעורר ולהמלצתו השלילית של שירות המבחן, שותף אני לעמדה שאין מקום להורות על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני. אכן, המלצת שירות המבחן כשמה כן היא - המלצה בלבד, ובית המשפט אינו כבול אליה. אך כאשר מדובר בהמלצה שלילית, סטייה ממנה תיעשה במקרים חריגים בלבד ובהתקיים טעמים כבדי משקל (וראו לדוגמה: עמ"ת 32251-11-24 זגורי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (18.11.2024); עמ"ת 68646-12-24 עגלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (5.1.2025)). לא זהו המקרה שלפני.

הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ד תמוז תשפ"ה (20 יולי 2025).

דוד מינץ
שופט